

Kære Alle sammen!

Her kommer endnu en lille fortælling om hvad jeg får tiden til at gå med i Sydøstasien. Denne bliver den sidste fra Sakon Nakhon, da de seks måneder her, nu er ved at være gået.

Efterhånden føler jeg mig virkelig hjemme i Thailand. Derfor er det svært at forstå, at det er ved at være slut, og at jeg skal til at herfra. Livsstilen og kulturen omkring mig er blevet så stor en del af mig, at min nuværende levemåde virker naturlig, og ikke blot virker som en fremmed kultur som jeg er ude at opleve. Jeg er vild med maden (men alt med måde - krabber, myrer, græshopper og larver holder jeg mig fx stadig fra), den flotte natur, de søde smilende mennesker, gæstfriheden, de kaotiske og rodede gader, markederne, at kunne "handle" frisk, eksotisk frugt, de små hyggelige landsbyer og familiesammenholdet i disse, at sidde på ladet af en pick-up med vind i håret og en hel masse andre ting. Dog bryder jeg mig stadig ikke om, at thairne er dårlige til at lave aftaler og give information, at de bukker sig og kryber for os fordi vi er falanger, at de ofte har fuldstændig mangel på situationsfølelse og kan forpuste selv det bedste mad med fiskesovs, koriander eller chilli i helt overdrevne mængder. Det er skønt at livet i Thailand har givet mig et nyt og friskt syn på den danske værdier og den vestlige kultur, da jeg har lært at sætte min hverdag i perspektiv.

Thailand er rigtig dejlig. Eller rettere Sakon Nakhon i Isarn - da det er det eneste af Thailand jeg kender til. Det er fedt at være nået dertil, hvor man ikke skal bruge energi på at vænne sig til nye indtryk hele tiden, og bare kan leve livet som man lyster, med alle de gode elementer der hører til det. Men af samme grund begynder jeg også at hige efter at komme ud og opleve noget nyt igen. Så, jeg glæder mig meget til at skulle ud at rejse, men kunne også sagtens blive her nogle måneder endnu.

Børnehaven og engelskundervisning

Hverdagen i børnehaven kører bare som smurt. Livet der er blevet meget mere rutine (på den gode måde) så vi ved hvad vores opgave er, hvad der skal gøres og er ikke længere nervøse for at træde nogen over tærne med uderlige spørgsmål osv. Det dejligste er at samarbejdet mellem thai-lærerne, Cille og jeg kører så godt, og at alle er glade og tilfredse. Og så er børnene jo selvfølgelig stadig noget af det dejligste. De er bare så søde, og gode ved både os og hinanden (for det meste). De bliver rigtig stolte når de har lært noget, eller lavet noget og kommer og viser os det, og fortæller en hel masse. Vi forstår langt fra det hele, men kan alligevel godt have en meget simpel samtale med dem, og spørge dem om alle de mest basale hverdagsting. De er rigtig glade når vi vil lege med dem, da det ikke ligefrem ligger til thai-lærerne at gøre det. Jeg kommer til at savne de børn rigtig meget.

I løbet af de sidste par måneder har vi lavet endnu et stort vægmaleri i børnehaven. Denne gang forestiller det et undervandsbillede med masser af fisk, vandplanter, en skattekiste, vandmænd, delfiner, en dykker osv. Også det maleri er både børn og lærere rigtig glade for. Desuden har vi lavet nogle tamburinlignende instrumenter af Y-pinde og kapsler, lavet trylle-dej og malet det, lavet edderkopper at piberensere og nødder, lavet drager, vandbægere, dukker til dukketeater, papirspistoler og -fly og en masse andre ting. Børnene er rigtig glade for at lave alle de kreative ting, og vi er også vilde med at lave dem sammen med dem. Derfor bruger vi gerne en del tid på det.

Derudover har vi brugt megen energi på at lære børnene at gå ordenligt på toilettet, fx at de skal tisse ned i toilettet (pedaltoilet), at der kun skal en ind af gangen (vi har haft flere episoder hvor

pigerne sidder ned og tisser, mens drengene nærmest står og tisser dem i hovedet) osv. Dette går også rigtig godt, og børnene har helt styr på hvad de skal og hvad de ikke skal gøre.

Engelskundervisningen går fremad, men dog langsomt. Vi er godt tilfredse og mener ikke at man kan forvente det store i forhold til engelsk af børn på 2,5 til 5 år. Når hverken lærer eller deres ældre søskende er ret gode, og når forældrene ikke kan sige noget overhovedet, hvordan skulle man så kunne forvente at disse børnehavebørn pludselig ville blive engelsk-eksperter? Men som sagt er vi stolte af og tilfredse med det engelsk børnene nu har lært. De har levet op til vores forventninger, og kan mere, end da vi kom i juli, så det er dejligt. Desuden er det rigtig dejligt at Kru Torm har lært så meget engelsk. Da vi kom hertil kunne hun intet, hun kunne knap nok sige hvad hun hed på engelsk, men siden da har hun gjort store fremskridt. Nu kan vi sagtens snakke med hende, om end hendes ordforråd stadig kun dækker de emner vi lærer hende samt de helt almindelige hverdagsting. Men det er dejligt at kommunikationen er nogenlunde uproblematisk.

En dag i november blev Cille og jeg spurgt om vi ikke ville med ind på Miaw's (en 17årig pige der bor her, og som vi tager os lidt af) skole, da de skulle have engelskdag, hvor to skoler skulle konkurrere i deres engelskkundskaber, og gerne ville have "native-speakers" til at deltage. Vi sagde straks ja til at deltage, da det lød til at være en spændende opgave. Dog fik vi flere gange pointeret at engelsk ikke er vores modersmål, men det tog de ikke så tungt, for i forhold til dem, ville vi være eksperter, sagde de så bare. Vi anede ikke hvad vi skulle lave, så vi var ret spændte på at se hvad vi ville blive sat til. Det viste sig at vi skulle være censorer/eksaminatorer til deres prøver, og desuden være med til at forberede og stille eleverne opgaverne. Opgaverne var at holde to oplæg, stavekonkurrence og "lyt-forstå-og-snak" samtaleøvelser. Flere gange undervejs var vi ret forvirrede, havde ingen anelser om hvad der forventedes af os, og hvad der skulle ske, men det var rigtig spændende at være med til. Bl.a. fordi at det var fedt at undervise nogen der forstod noget af

det, vi sagde til dem, hvor det ofte kan være noget mere besværligt med vores små børn i børnehaven, da der ikke kommer ret meget respons.

I weekenden d. 12.-14. december var der english-camp på Phannawudthajarn School, hvor vi også blev inviteret til at deltage. Vi var med om lørdagen, og igen var det meget svært at få forklaret vores opgave, så denne kom lidt som en overraskelse for os, da vi nåede derud. Børnene skulle rundt på 6 forskellige stationer, hvor de var i ca. 30-45 min, og skulle lave forskellige lege, opgaver eller andre ting på engelsk. Det viste sig at Cille og jeg hver fik tildelt en station hvor vi selv kunne bestemme hvad børnene skulle lave. For ifølge thailærerne ved vi jo bedst, hvilket vi ikke var enige i. Der måtte pludselig tænkes hurtigt, da vi ikke ligefrem har megen erfaring på området. Ved min station havde vi nogle kort med nogle ord, der var modsat hinanden, fx. open/close, rich/poor osv. Med dem skulle børnene så finde de ord der passede sammen. Desuden skulle de i grupper sige hvad de hed, deres alder, hvilket job de kunne tænke sig mm, og til sidst lavede vi nogle lege. Jeg fik hjælp af nogle piger fra en skole i en sydligere provins, der var med deres lærer for at assistere under campen. Ellers var vi overladt til os selv. Det hjalp heller ikke at børnenes engelskniveauer var meget forskellige da de var fra 11 til 18 år. Det endte med at gå rigtig godt, og det var en god og spændende dag. Vi fik fine ord og gaver som tak, og alle lærerne var rigtig glade for at vi ville deltage, og var meget bærede over at vi ville dele vores "ekspert-viden" med dem.

Festivitas og højtider

D. 19. december holdt mine kollegaer fødselsdagsfest for mig hjemme hos Kru Laan, hvilket var en hyggelig aften, hvor de havde sørget for en masse mad og drikke. De havde ligeledes inviteret de mennesker som vi har noget med at gøre, både dem fra Raindrop og nogle af de lærere vi har arbejdet sammen med de par gange vi har været "engelsklærere" på skolerne i området. Lørdag morgen blev jeg vækket med sang, gaver og morgenmad af de andre frivillige, hvilket var rigtig hyggeligt. De havde pyntet huset med friskplukkede blomster, lys, flag og balloner, så der var rigtig fødselsdagsstemning. Derefter brugte vi det meste af dagen på at ligge og sole os, hvilket er første gang, at det har kunnet lade sig gøre på min fødselsdag. Om aftenen havde vi afskedsfest for Jane, og den fest blev en kombination af afskedsfest, velkomstfest for Michele, der ankom ugen inden og min fødselsdag. Det hele foregik udenfor på sivmætter med grill, bål, whisky og karaoke. Der blev danset og sunget rigtig meget, og alt i alt var det meget thai-agtigt og ikke mindst hyggeligt.

Vi holdt jul i vores chefs sommerhus "Sneglehuset" i Khao Yai. Hun havde planlagt en "dansk jul", men det var dog kun momentvis dansk. Det mest danske var næsten julefrokosten d. 25. hvor hun havde bestilt sild, medister, leverpostej, frikkadeller og sylte fra en skandinavisk restaurant i Bangkok. Det var rigtig lækkert. Men det er nu alligevel ikke helt det samme, når der ikke er rugbrød og man spiser toastbrød til i stedet for.

Juleaftensdag skulle vi ud at finde et juletræ, hvilket var et grantræ af en slags, men et meget lille og tyndt et, som kun havde få uholdbare grene (lyseholderne var for tunge, så det blev med lyskæde i stedet for). Det blev flot pyntet, og vi pyntede ligeltes træet fra sidste år, som var et rigtigt juletræ, sendt fra Danmark. Det var dog blevet lidt brunt og tørt i mellemtiden, men blev alligevel flot. Vi fik kalkun, kogt græskar (hun kunne ikke finde kartofler), salat mm så det var en rigtig god middag. Det er dog første gang jeg har indtaget en julemiddag udenfor og ligeledes danset om juletræ ude på terrassen. Før vi skulle danse om juletræ og syngte danske julesange, fik vi sunget en masse karaoke, hvorved de to kulturer blev blandet rigtig godt og grundigt sammen. Det var en rigtig hyggelig aften, der forløb over al forventning. Jeg havde dog heller ikke haft de store forventninger, for eftersom der hverken er julevejr, juleræs eller julestemning, har der ikke været det store behov for at holde jul, som man gør det derhjemme. Derfor har det også været rigtig dejligt at prøve at holde jul på en helt anden måde, end det man plejer at gøre - alligevel bliver det dejligt at holde jul på god gammeldags dansk maner igen næste år.

Nytår holdt vi i en nærliggende landsby hos den familie vi har mest med at gøre. Begge forældrene, Phi-A og Phi-Yang, arbejder her på Raindrop, og vi ser dem derfor dagligt. Det var en rigtig god fest, hvor de selvfølgelig havde lavet god mad. Vi fik danset thai-dans og sunget en masse karaoke sammen med søde og feststemte thaier, både Phi-As familie og folk fra landsbyen der kom forbi til fest, hvilket var rigtig hyggeligt. Der blev fyret en masse brag af, og der blev absolut ikke tænkt over sikkerhed i forbindelse med fyrværkeri. Kl. tolv var vi klar til at hoppe ind i det nye år, og

havde champagnen klar, og stillede os derefter til at synge "Der er et yndigt land" og "Vær velkommen". Selvom vi ikke helt kunne huske teksten til "Vær velkommen" er jeg sikker på at vores firemandskor kunne konkurrere med Danmarks Radios Pigechor. Det var en rigtig god aften, og det var fedt at holde nytår på thai-maner.

Nogle gange i løbet af december har vi siddet ude på ris-stub-marken mellem vores hus og børnehaven og hygget os. Det har været med bål, og thaiversionen af snobrød og skumfiduser, nemlig ristede riskager penslet med æg og grillede bananer. Begge ting smager bare fantastisk. Den ene gang havde vi også karaoke inde i Sawangs (vores "madfar") hus så da skiftedes vi lidt til at gå ind og synge en sang engang imellem. Thaierne kan jo næsten ikke undvære karaoke, så det er en meget hyppig del af sammenkomster af enhver art. To af gangene sad vi ude for at se stjernesky, da det netop var dage, hvorpå der skulle være større sandsynlighed for at se disse. Flere af de andre så stjernesky og vi hyggede os med at kigge op og holde øje, men jeg selv så desværre ingen. Jeg havde travlt med at grille bananer. Den tredje gang var den dag hvor Michele, der er ny frivillig, kom. Derfor holdt vi lidt velkomst og drak kaffe og te på rismarken. Michele er ergoterapeutstuderende og er herovre i en praktikperiode, hvorfor det kun bliver til 5 uger.

Vinter i Sakon Nakhon

Det er meget synligt at det er blevet vinter i Isarn. I november begyndte vi at fryse helt vildt om natten og morgenen, specielt fordi huset ikke rigtigt er isoleret, vi ikke har så meget vintertøj med og heller ikke har dyner. Nogle af de andre danskere blev nødt til at sove med gamacher, benvarmere og et par bluser for at holde varmen, men jeg kunne dog klare mig med et vattæppe. Selvom det kunne være rigtig koldt om natten blev dagene alligevel somme tider rigtig varme. Dog er det på en helt anden måde end i regntiden, for nu er der tørt og ikke fugtigt som før, så det er

skønt at sveden ikke hagler af os konstant. Det var dog nødvendigt at gå med (mit eneste par) lange bukser, og havde en langærmet trøje og tørklæde på for at holde varmen om morgenen. Alt sammen noget jeg måtte smide i løbet af dagen når solen kom frem og igen kunne varme det hele op til omkring de 25-30 grader.

En anden markant forskel er at det slet ikke regner længere. Der er derimod virkelig tørt og støvet, og efter at have kørt børnene hjem er det nødvendigt med et bad, da vi sidder på ladet og mange af vejene ikke er asfalterede, men derimod bare støvede jordveje. Derfor får alt tøjet et sjovt rødligt skær, og når jeg vasker ansigtet og hænderne bliver vandet ligeledes rødligt. I december har det ikke været helt så koldt, men mere skiftende med meget kolde nætter og andre nætter hvor det ikke er så galt. Om dagen er vejret dejligt, lidt ligesom en god sommerdag i Sydeuropa.

Det er helt underligt når man pludselig kan føle en kold brise på huden og det er ligeledes underligt at synes at det er en skøn og hjemlig følelse. Men når man ikke har følt kulde på den måde i mere end fire måneder er det faktisk en rigtig dejlig følelse. Specielt fordi at luften og duftene bare bliver helt anderledes på en meget frisk og befriende måde. Jeg tror at man kun kan nyde kulden på den måde, når man ikke har oplevet den så længe, og ikke kan huske hvordan det føles og dufter.

En mindre god detalje ved det kolde vinter-vejr er badet. Vi har kun koldt vand i huset, og det bliver endnu koldere nu da temperaturen er faldet. Derfor er badene gået fra at være dejligt svalende til at være et rigtig koldt gys. Man skal tage sig sammen til at komme ind under vandet, og det er så ubehageligt når man fryser hovedbunden. Men efter et bad gælder det bare om hurtigt at komme i noget varmt tøj, så kommer den rigtige farve hurtigt tilbage i fingrene. Både Jane og Matilde koger flere liter vand når de skal i bad, ellers mener de ikke det er til at klare. Som sagt kan det dog godt lade sig gøre, hvis man er klar til et koldt gys.

Afsked og ud på nye eventyr

Tirsdag d. 30. havde vi afskedsfest i børnehaven. Det var en rigtig god og hyggelig, men også lidt sørgelig og vemodig fest. Mange af Raindrop-folkene, børnene og deres forældre (hovedsageligt mødre og/eller bedstemødre) var med. Vi fik både danset stoledans og thaidans med børnene, havde fællesspisning og der var afskedsceremoni. Desuden fik vi afskedsgaver og alle børnene fik nytårsgaver, hvor de trak et nummer der hang på et træ og derefter gik op og fik den gave der hørte til nummeret. Det er thai-skik at man giver hinanden nytårsgaver, og åbenbart også at det er lidt lotteri-agtigt hvem der får hvilken gave. Under ceremonien fik vi omkring 40 "held og lykke" armbånd, da alle forældrene og flere af børnene gav os tak, lykke, velsignelser og gode ord med på vejen, mens de gav os armbånd på. Både vi, vore kollegaer og nogle af forældrene var meget rørte, og Kru Laan fortalte os at børnene er rigtig glade for os. Vores kollegaer er ligeledes rigtig glade for os, og de håber alle meget på at vi kommer igen på et tidspunkt.

I løbet af den sidste måned har vi også brugt megen tid på rejseforberedelser. Vi har booket flybilletter, købt busbilletter til Bangkok, læst om visum til Cambodja og Vietnam, læst om seværdigheder, overnatningsmuligheder, transportmuligheder, rejseråd osv, og vi er efterhånden ved at være klar til at rejse videre. Og vi glæder os rigtig meget. Planerne er blevet ændret lidt undervejs, men skulle gerne være rimeligt faste fra nu af. Hvad vi skal se og opleve finder vi ud af når vi nærmer os, men hvor vi skal være hvornår ligger efterhånden fast.

Som sagt rejser vi herfra d. 6. januar og drager mod Bangkok, hvor vi skal være til d. 11. Vi har læst en masse om Bangkok og snakket med en del der har været der, så har derfor nogenlunde styr på hvilke ting vi skal se, bl.a. Royal Palace, The Emerald Buddha og den liggende Buddha. Derudover skal vi også have ordnet nogle praktiske ting som at få visa til Vietnam og have opladere til vores computere. Vi glæder os begge rigtig meget til at opleve hvordan Bangkok er og hvad vi synes om

byen, eftersom vi har hørt så mange, meget delte meninger om den by. De fleste thaier vi kender heroppe kan fx ikke lide "Krung Theep", og jeg tror da også at det bliver noget af et kulturchock at komme fra denne fattige, tilbagestående og laid-back provins til et hektisk og pulserende storbyliv som vi ikke engang kan forestille os. Det bliver spændende at opleve og selv kune danne sig et indtryk af og mening om Bangkok.

D. 11. januar tager vi til Cambodja, hvor vi skal være i små 14 dage. Det første stykke tid bruger vi i Siem Reap, hvor hovedattraktionen er at se Angkor Wat - verdens største tempelkompleks. Derefter regner vi med at tage til Phnom Penh hvor vi bl.a. skal se attraktioner der relaterer til Pol Pot og De Røde Khmers regime, såsom Killing Fields.

Omkring d. 25. januar rejser vi til Vietnam, hvor vi skal være i en måned. Vi starter i Ho Chi Minh City og, begiver os derefter nordpå med stop undervejs, og ender i Hanoi, hvorfra vi flyver hjem. Hvad der skal ske i Vietnam har vi endnu ikke helt så godt styr på, men det kommer hen ad vejen.

Alt i alt ser jeg meget frem til at skulle ud og opleve en hel masse, møde en masse mennesker, se forskellige spændende attraktioner, opleve andre kulturer (og nok hele tiden sammenligne med livsstilen i det nordøstlige Thailand), prøve anderledes mad, hitte rede i landenes historier, prøve nye sprog og alt muligt andet. Så jeg glæder mig rigtig meget.

I må alle have et rigtig godt nytår.

Kærlig hilsen Noa